

GAZETA TRANSILVANIEI

PROPRIETARĂ: ASOCIAȚIUNEA „ASTRA” BRAȘOV

Apare de două ori pe săptămână prin îngrijirea
unui comitet de redacție.

Atelierele tipografiei „Astra” Tf 1102.
Pagini 4-6-8 Lei 3.

STEAG RIDICAT LA

1838

GHLBARIȚIU

ȘI SFINȚIT DE LUPTUL PURTATE SUB CUTELE LUI
DE ATĂȚIA URMAȘI, ÎN FRUNTE CU

MUREȘENII

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BRAȘOV.

B-dul REGELE FERDINAND Nr. 12 Tf. 1513

Abonamentul anual lei 300 Autorități și Societăți lei 600
Anunțuri și reclame după tarif.

Nr. 46 Inreg. Trib. Brașov S. II No. G. II. 71/942

18 Iunie 1942

Anul 105

Biserica din Blumăna

de Dr. N. Căliman

Cartierul Brașovului, numit Blumăna, până bine de curând nu reprezenta prea mult din punct de vedere românesc. Era un cartier cu prea mulți minoritari și Românil formau aici numai o mică minoritate.

Astăzi acest cartier este românesc. În el s'a așezat partea cea mai mare a muncitorilor și funcționarilor dela căile ferate. Dar creșterea mare a Românilor se datorește în mare măsură muncitorimeii dela marile fabrici din Brașov. Acestea cu 15-20.000 muncitori sunt situate în acest cartier, iar muncitorii lor s'au așezat în mare parte aici, cât mai aproape de fabrici.

Până acum i s'a făcut acestui cartier românesc din partea primăriei o școală frumoasă. Atâta. Altcceva nu s'a făcut pentru acest cartier, azi atât de mult românesc.

Am fost în ziua de duminică în Capela cartierului din Calea Victoriei, adăpostită în casa Astei din Brașov.

O slujbă religioasă frumoasă. Cu cântări la care participă foarte frumos asistența. Era o zi caldă. Dar căldura din biserică era de nesuportat. Biserica era plină până la ultimul loc cu bărbați, femei și copii. Stătea lumea evlavioasă înghesuțată și pe scările bisericii. Om peste om, înghesuțat ca ciorchinele. Și cu toate acestea cântau și ascultau slujba cu toată atenția și cu multă eclavie.

Am plecat foarte satisfăcut dela această slujbă religioasă. Și mi-am zis: iată un preot care a știut aduna în jurul bisericii sale atâta lume, și iată o muncitorime românească, care ține la biserică strămoșească și o cercetează, ca duminica să-și reîmprospăteze sufletul, după zile grele de muncă trupească și de necazuri sufletești, cu apa veșnic vie a bisericii.

Dar nu-mi pot reprimă revolta și mă urmărește mereu gândul: cum se poate să fie lăsată această lume bună de muncitori, care caută biserică și găsește în ea viață și mângâiere, cum se poate să fie lăsată într'un local de biserică cu totul neîncăpător și nepotrivit? Astăzi, când se caută și se încearcă atâtea mijloace, prin care muncitorimea să fie dusă pe calea cea mai bună, pe calea națională și a legii noastre strămoșești, nu s'a putut găsi, sau nu se găsește mijloacele necesare, pentru ca să i se dea acestei muncitorime din cartierul Blumăna bisericuța de care are nevoie și pe care și-o dorește?

Fiindcă biserică nu este numai o problemă sufletească a individului. Ea este și una națională și de stat. Trebuie să i se dea din partea statului și a comunității românești și tot sprijinul de care are nevoie.

Biserica din Blumăna trebuie să fie ridicată. Statul, primăria Brașovului, fabricile din acest cartier trebuie să-și dea toată contribuția, ca muncitorimea din acest cartier să-și abă în cel mai scurt timp biserică, pe care o dorește și de care este vrednică. De locuitorii evlavioși și disciplinați ai acestui cartier noi suntem siguri, că-și vor da întreaga lor contribuție.

Dor de-acasă

de I. Bozdog

Așa suntem noi cei ce am copilărit și ne-am petrecut o mare parte a vieții printre dealurile golașe ale Câmpiei sau prin fermele văi ale Mureșului le purtăm permanent imaginea în inimă.

Căutăm pretutindeni o alinare, ne amestecăm în furnicarul vieții șgomotoase de orașe, ne pierdem sub mărețele bolți ale pădurilor de brad, sau ne înălțăm pe coame de munți și nu găsim alinare dorului ce ne muncește. Orchestrația dumnezească a cântăreților codrului, mirosul răscolor al brazilor, murmurul și chiar vuietul apelor ce se prăvălesc în cascade nu-l pot amuți, ci trezesc și mai puternic dorul de cei de-acasă.

Mulți își caută alinarea încinși în marea horă a războiului unde se pedepsește nedreptatea.

Pretutindeni ne găsim între frați de aceleași gânduri și vrieri și totuși simțim că ne chiamă mereu liniștea sătulețelor noastre cufundate în toropeala arșiței ce le apasă.

Numai veștile venite pe aripele dorului sau descifrate din culele fețelor celor ce vin într'una, — ne mai putând rămâne acasă —, numai aceste ne mai liniștesc.

Ni se pare uneori că cineva înșiră pe capete de sat și pe nume pe toți cei plecați să lupte sub steag străin. Au rămas sătulețele văduvite și de flăcăii voinici, dar chiar și de gârboviții cu tâmplele albite, care, dacă nu fac munci grele de corvoadă, se ofilesc de lipsuri, sau rătăcesc prin hățșuri și munți până-și pot croi o parte de ieșire.

Alteori revedem pe nepoții căroră le-am picurat în inimi primele povești despre voinicii neamului și căroră noi le-am obișnuit brațul fraged să se ridice în semn de rugăciune și jurământ pentru neam și pentru rege. Brațul e

scăpătat, iar din ochi s'a stins licărirea îndrăsnului pui de vultur și se apleacă moleșiți spre vatra rămasă fără tătuc, fără Părintele, și fără domnișoara dăscăliță.

Adeseori sosim în zori de duminici în sat și căutăm spre gruiul bisericeții în scânteierile razelor de dimineață trupurile svelte ale flăcăilor și sprinteneala unduioasă a fetelor străne în cătrinte și brăne fermecătoare. Cămășile înflorite și alțițele cusute în flori la școală sunt așezate acum pe funduri de lazi și numai pe furiș le mai mângâie ochii îmbolnăviți de atâtea așteptare.

M'am oprit la stratul cu flori, dar parcă nici busuiocul și măgheranul nu mai sunt ca alte dați. Le-au năpădit buruienile și nu se mai atarnă la cingători, nici nu se anină în cosițe și nu se pun până la pălăriile ce stau înțepenite în cuiul dela grindă. Gătelile n'au ce căuta la inimile cernite.

Doar mâinile încrețite ale bătranelor mai strâng și astăzi mănunchiul de mintă și calapăr când intră în tinda bisericii și-l așază la picioarele crucii de pe măsura de sărutat. Le văd cum sfioase bat mătâni adânci și-apoi strâng în colțul năframuței șiroiul de lacrimi ce aici răbufnește în toată libertatea și pentru mine și pentru toți cei plecați de-atâtea vreme.

În serile cu lună și cu suspin de privighitori vreau să mai aud domolul suspin al inimelor îndrăgostite, dar zădarnic caut zările de focuri, căci s'au stins, iar doina mulcomă a amuțit. Doar câteo talangă stingheră mai vestește locul turmei și cirezii — azi așa de mici — străne și ele pe brazde împuținate.

Ma'n'treb atunci: oare să-și fi uitat toți ai noștri rugăciunile patriarhale ale văilor și munților ocrotitori, ori doară

Continuare în pagina 3-a

Lumea
Lumea

Trenurile accelerate im-
plinesc o jumătate de secol

În luna Mai 1892, deci acum 50 de ani, au fost puse în circulație pentru prima oară în Germania trenurile accelerate.

Așa numitele „D-Züge“ (trenuri-D, unde litera „D“ indică cuvântul „Durchgang“, adică „trecere“, pentru că se poate trece dintr'un vagon în celălalt), introduse pe căile ferate germane au devenit repede populare, iar călătorii și populația s'au grăbit să le acorde chiar porecla de „Harmonikazüge“ — „Trenuri armonice“, vrând de sigur să caracterizeze prin această denumire „burduful“ care face legătură între vagoane și care este asemănător burdufului armoniceii. Prima perche de trenuri accelerate din Germania a circulat pe distanța Berlin-Colonia. Aceste trenuri există și astăzi în mersul trenurilor și poartă numerile 31 32. Celelalte societăți de căi ferate germane — pe vremea aceea exploatarea căilor ferate germane se făcea de societăți particulare — s'au grăbit să introducă și ele această inovație în scurtă vreme numărul „acceleratelor“ a atins un număr respectabil. După reforma tarifară din Mai 1907, trenurile accelerate au devenit mijloace de locomoțiune oficial recunoscute pentru distanțele mari în Germania.

De atunci trenurile accelerate s'au răspândit cu o repeziune uimitoare în Germania și în toată lumea. Azi în epoca trenurilor rapide, fulger și de lux, care sunt prevăzute cu toate instalațiile moderne pentru a face agreabilă călătoria și pe cele mai mari distanțe, trenurile accelerate constituiesc încă un contingent respectabil în traficul feroviar. Vagoanele moderne ale acestor accelerate transportă de obicei 80 de pasageri, în loc de 40, câți puteau fi transportați acum 50 de ani. (RDV)

„GAZETA TRANSILVANIEI“ Timoteiu Cipariu, gazetar

de Șt. Manciulea

— Urmare —

Planul redactat de T. Cipariu a fost însoțit de o seamă de asigurări și lămuriri date guvernului din partea episcopului Lemeny, care l-a și trimis forului mai înalt din stat la 13 Aprilie 1839, pentru a obține convenita aprobare. A trebuit însă să treacă 7 ani până când Cipariu, la 4 Aprilie 1845 a primit înalta încuviințare, însoțită de îngăduința de a edita o foaie românească la Blaj. Întârzierea a fost prici-

nuită de teama guvernului, ca nu cumva Români prin o gazetă pusă în serviciul apărării drepturilor lor, să ridice pretenții pentru dobândirea de libertate națională și politică. Aprobarea dată de curtea din Viena a fost împărțită episcopului din partea guvernului ardelean, care nu uită să poruncească și el, și să mai redacteze o seamă de îndrumări și dispoziții cât se poate de aspre, referitoare la modul cum avea să fie redactată gazeta și la procedura întrebuițată la censurarea

textului. Redactorului T. Cipariu, între altele i se pune în vedere îndatorirea de a căuta „să încunjure cu multă osârdie toate acele împrejurări care ar putea produce frecări între felurile profesioniștilor, precum și între partidele cu interese potrivnice“, în toate articolele pe care le va scrie el sau le va publica în gazetă.

Aspre instrucțiuni sunt date și censorului C. Alutan, căruia guvernul îi pune în vedere să fie cu cea mai atentă și chibzuită grijă, mai ales asupra cuprinsului gazetelor „valache“, care se aduc din alte țări în Transilvania. De cumva ar observa că lectura acelora ar avea vro influință — mai ales politică — asupra gazetei dela Blaj, să nu întârzie să aducă la cunoștința guvernului acest fapt, pentru ca acesta la rândul lui să poată lua măsurile convenite. Abonarea foilor românești din Principate o îngăduie guvernul numai pe lângă obligația severă, ca cititorii lor redactori, nimic din cuprinsul acestor gazete să nu-l împărtășască

INSTANTANEU**Urăjitoarea**

Când treci de barieră și cotești la stânga lăsând în urmă cele câteva gospodării răslețe, zărești de departe dosită lângă un mic dâmb o casă, neprietenosă la vedere, asemeni unui om rău ce s'a rupt de semenii săi și stă la o parte parcă ar pândi pe cineva, cu gânduri dușmănoase. Căsuța e pustie. Și cu toată criza de locuințe din acest oraș, nu s'a aflat nimeni până acum s'o răvnească. Într'ansa — spun oamenii locului — a trăit o vrăjitoare vestită în vremea ei. Multe a făcut femeia aceasta, a știut să lege și să deslege, iar oamenii, de stai să-i ascuți, îți povestesc minuni că ți se face părul măciucă. Din când în când — spun tot ei — împrumutând făptură omenească, vine hârca la miez de noapte, aprinde lumânarea 'n casă, așează pe vatră foc și mestecă într'o oală boscorodind mereu din gură. Iși dă, pe semne, seama de fermecele câte le-a făcut. Au văzut-o mulți, dar unii au și pățit câte o belea a doua zi, ba adeseori chiar atunci pe loc, căci strigoaiii nu-i place să știe oamenii de isprăvile ei. Așa de pildă, unuia i-a pierit un cal spânzurându-se noaptea cu funia de iesle, altul a căzut din car și și-a scrinit o mână și câte alte încă.

Toate acestea le știam dela lăptăreasa mea. Într'o noapte însă avui prilej să mă și conving. Mă întorceam după miezul nopții dintr'un sat vecin cu automobilul. Trecând pe lângă casa vrăjitoarei, pe care o aflai ușor după descriere, văzui la ferestruica mică zare de lumină. Dar abia ne depărtarăm câțiva metri pe șoseaua desfundată și se ivi o pană la mașină. „Beleaua“, — mă gândii numai decât. Până șoferul meșterugi la roate, eu și societatea ne-am apropiat de casă și privirăm înăuntru. Imi bătea inima ca un ciocan. Vrăjitoarea ședea la vatră și mesteca într'un ceanaș din care ieșeau aburi. O pisică neagră, urâtă, pe o lăvică lângă ea se gudura mereu îndreptându-și ochii fosforescenți spre cean. Mă uitai prin unghiuri să descopăr șarpele încolăcit și bufnița, tovarășii obișnuți ai vrăjii, dar n'am văzut decât niște vreascuri și o mână de sdrențe.

Cine a fost femeia nici azi nu știu. Temuta strigoaie ce vine din cealaltă lume să-și ispășească faptele aci? Ori vreo biată cerșetoare își caută refugiu de vreme rea sub adăpostul acesta din când în când?

A doua zi, imi spune lăptăreasa foarte agitată că iar s'a ivit vrăjitoarea și că unui om din vecini, care a trecut pe acolo noaptea, i-a dat brânci necuratul de-a căzut și și-a spart capul.

Sta să jure pe sfânta cruce femeia că n'a fost omul beat când a căzut.

Ecat. Pitiș.

CRONICA LITERARA

de Aurel Marin

ANIȘOARA ODEANU: *Fata lui Codru Impărat*. Colecția „Universul literar“.

Autoarea a două volume de proză confesională, d-ra Anișoara Odeanu rămâne, înainte de toate, poetă, una dintre cele mai originale și tulburătoare siluete lirice feminine, cum o vor dovedi exemplele noastre din *Fata lui Codru Impărat*.

Sub numele literar se ascunde un alt nume, tot atât de frumos, acela al frumoasei bănățence Doina Peteanu.

O poezie șoptită, de pură melancolie, în care adie undele rugăciunii ca și fiorul abia întrezărit al unei iubiri neconsolate; un vers alb de dulci sonorități, în care metaforele sunt rare și tocmai prin aceasta prețioase; o îmbinare de lumini și umbre, într'o vrăjă ce se vrea nestinsă; o coborire într'o lume de basm și de visare formează substanța cărții.

Ceva din îndeplinirile de taină ale Apocalipsului și din efuziunile Cântării Cântărilor, într'un stil concis, sobru, fără a fi lipsit și de culoare.

Desăvârșită tehniciană a versului, d-ra Anișoara Odeanu și-a ales în mod voit tonul declamator și ingenuu, în care își desvâluie neliniștile.

Și dela început se cuvine să arătăm că plutește în întreaga carte o atmosferă neclară, ideea zădărniceii eforturilor noastre spirituale, din care autoarea caută să scape:

Ferește-mi, Doamne, mâinile de inele
Mâinile mele s'au învățat așa de bine
să depene
Negurile Tale, adierile Tale cele mai
incete
Pe care nici florile nu le simt.

Ferește-mi, Doamne, oboseala, de culcușuri știute
De leneșii care străbat în cete drumul
mare
Să nu mă găsească nimeni. Și nimeni
Să nu-și lase în ochii mei a chipului
asemănare.

Ci dă-mi, Doamne, brăul cu clopoței
Ce vestește pădurii trecerea ingerilor
Tăi
Să-l duc în peștera celui mai tânăr
vânt
Și slava Ta și bucuria mea
Cu el să le descânt necontentit și să
le cânt.

Dorința de a cânta, de a glorifica
singurătățile codrului e repetată până
la obsesie:

M'am înălțat deasupra șerpilor de păclă
Și am venit la tine, codru de pe culmi,
Și stăm de-atunci alături și îți cânt.

Uneori emoția este așa de filtrată
că totul devine un joc, chiar și atunci
când e vorba de aluzii filosofice:

Cu luna, umbrele pădurii coboară la
vale.
Să nu treci, în ora asta, prin poiana
vrăjită...

Pretutindeni chei de aur scrâșnesc
în porți roase de vreme.

În toate evadările sunt însă anumite constrângeri de care nu se poate întotdeauna desbăra; de unde și acea exclamare:

Am obosit de-atâta căutare.

Acestei poezii de mărturisiri neocolite cu greu i se pot afla filiații. Mai degrabă vom încerca să-i surprindem nu noutatea ci timbrul de veche baladă ce se insinuează atât de stăruitor în inima cititorului.

Între multe întrebări și chinuri, calma resemnare nu întârzie să se arate, ici și colo.

Pe drumurile mele ce intră încet în seară
Se întorc ogarii căutărilor înapoi.

Cănilor, haideți să ne culcăm. E noaptea
cea mare,
Noaptea pe care ați lătrat-o în toate
stelele.

Iată, lanțul îl voiu lega de gâtul vostru
blând, ușor
Și veți dormi încet. Nu va mai fi
nici plecare.

Dacă menționăm și puritatea ca și înțelepciunea simplă din bucata de antologie *Evadarea de seară*, am ajuns la capătul întâiului ciclu din volum, intitulat *Preludiu*.

În cel de al doilea, dela care se împrumută și titlul cărții, d-ra Anișoara Odeanu își cântă singurătatea:

Dă mâna. Vom merge totuși alături.
Cântecul pădurii e otrăvit.

Un admirabil *Fragment* amintește de aproape tonul de orgolioasă iubire al cântării lui Solomon.

Imaginile iubitului sunt neclare, cum se și cade să fie, ca unele ce sunt evocate cu amănunte ce nu le aparțin dar care le definesc.

Când, după îndelungi căutări, singurătatea o învaliue cu umbrele ei tot mai dese, frumoasa bănățencă se ntreabă:

Cine te-a vrăjit iubitul meu,
De ți-e fața palidă și privirea ta
arde ca a ciutelor bolnave?

Ca să încheie:

Cine-o să vă mai cânte, păduri?
Versurile mele-s aur necizelat.
Fără iubitul meu mă voiu stinge
Cum apele moarte se sting
când soarele a scăpătat.

Impresia de aur necizelat ne-o lasă câteodată această carte ce parcă este o lungă scrisoare, întreruptă și reluată la scurte intervale, cu aceleași calme bătaie de inimă.

Nevroind să-și încorseteze inspirația în tiparele versului clasic, d-ra Anișoara Odeanu nu a încetat cu desăvârșire să încerce ispitele acestuia ci multe versuri rimante sau cu rime interioare ne sunt măturie.

Interesant prin atributele sale feminine, *Fata lui Codru Impărat* e un volum de poezie intimistă, de sigură calitate.

Predici în pustiu

Niclo brazdă

Este lozinca minunată a zilelor noastre. Este ordinul suprem al guvernului țării de a nu lăsa nicio brazdă de pământ nelucrată.

Câte s'ar putea vorbi despre aceste brazde, cât sânge, cât jertfă, câte sudori și dureri sunt legate de ele, dar nu de astfel de brazde vreau eu să vorbesc, de brazde ale existenței noastre fizice, ci de *brazde sufletești*.

Nu ne-am dat poate niciodată seama, că lozinca nicio brazdă se potrivește tot așa de bine pentru sufletul nostru. Să nu rămână nearată, nesăpată, nelucrată, neudată nicio brazdă a sufletului nostru. Nu ne-am gândit niciodată câtă grijă, câtă muncă, câtă stăruință cere ogorul sufletului nostru.

Dacă am ajuns cei mai mulți din noi să cultivăm ogorul studiilor înalte de liceu și universitate — am uitat de ogorul voinței, răbdării, moralității și bunătății. Dacă bunăoară ne-am arat cu vremea și cu destuia întârziere lunca pustie de până acum a voinței — am neglijat cu totul lunca vecină a bunătății și stăruinței fără de care recolta nu poate fi suficientă, căci voința numai secundată de stăruință și bunătate dă rezultat bun. Dar mai mult. Dacă uităm să cultivăm brazda nădejzii în Dumnezeu, chiar și cea mai puternică voință slăbește, se uzează, se tocește de greutatea noi și noi ce se ivesc, se satură de atâtea încordări fără a putea vedea stăruința suferințelor decât în moarte. Dacă ai cultivat cu grijă toate ogoarele propriei voințe și toate cele învecinate și nu ai cultivat și ogorul moralității severe, iarăși termini anul cu o recoltă deficitară. Dacă ai cultivat și ogoarele voinței, răbdării și muncii programiale a bunătății, nădejzii și moralității și nu te-ai ocupat de loc și de ogorul vieții simple și aspre, de ogorul legăturii tale cu Dumnezeu, căci sufletul tău este o scântie izvorită din Dumnezeu, dacă ai uitat de ogorul datoriei împlinite ca pentru Domnul oriunde ai fi pus, recolta tot deficitară va fi. Ai o moșie mare sau mică? Ce frumos să ai și o grădiniță cât de mică cu flori, un cuib singuratic de frumusețe și curățenie, care să-ți cuprindă din când în când oasele trudite.

Și brazdele sufletului tău trebuiesc simultan lucrate cu grija agriculturului, dar nici această grădiniță a sufletului tău — n'ar trebui să-ți lipsească, adică asimilarea de cu vreme a celor mai frumoase principii din evanghelie, care să-ți dea liniștea și odihna în clipe grele de răstărire.

Cine cultivă pământul, odată cu brazdele lui își cultivă în parte și brazdele sufletului. Noi orașenii însă mai nenorociți decât sătenii trebuie să ne facem separat cultura brazdelor sufletești. Din această cauză a strigat nemuritorul nostru Goga: „De ce m'ați dus de lângă voi, de ce m'ați dus de acasă?“ Ori cum ar fi, ori unde am fi să nu uităm de sufletul nostru, ca nicio brazdă să nu rămână nelucrată.

Dr. M. Suciu-Sibian

altora. Ele erau destinate numai celor din redacția „Nunciului“, ceilalți dascăli și cărturari blăjeni, nu aveau voie să le cunoască cuprinsul.

Măsurile severe luate de guvern au mers și mai departe, de oarece el nu s'a mulțumit numai cu cenzura pe care avea să o exercite C. Alutan asupra foii lui T. Cipariu, ci peste capul censorului a instituit un și mai amănunțit control, care avea să fie făcut chiar de episcopul Lemény. Ierarhul avea obligația să pună în vedere redactorilor, să observe cu cea mai mare grijă toate dispozițiile guvernului și să nu uite, că sunt datori să trimită din fiecare număr al gazetei câte două exemplare, la cancelaria aulică transilvană.

Cu toate aprobările date, foaia lui T. Cipariu nici de data aceasta n'a putut ieși la lumină. Apariția ei — din pricina situației politice — a mai întârziat aproape doi ani, în care timp T. Cipariu — deși nu avea gazetă — în calitate de redactor, a mai primit o

seamă de noi ordine din partea guvernului, în legătură cu felul cum avea să redacteze viitorul ziar. Toate aceste dispoziții date de sus insistă mai ales asupra faptului, ca nu cumva gazeta să publice vreo informație sau să încerce să dea cititorilor ei vreo lămurire asupra orânduieilor administrative din Transilvania, din a căror citire s'ar putea produce încurcături și neplăceri în oficiile publice.

La 4 Ianuarie 1848, — după o luptă lungă și atât de grea, purtată de T. Cipariu cu organele guvernului ardelean — apare mult dorita gazetă românească la Blaj. Titlul de „Nunciul“ pe care Cipariu l-a fost trecut în proiectul înaintat guvernului, l-a schimbat întâiul ei redactor în altul mai răsunător, în „Organul Luminării“. Numărul întâi cuprinde programul de activitate al cărturarului dela Blaj și al colaboratorilor lui.

„PROGRAMĂ“

„Când atâtea interese din zi în zi
mai nouă răsar pe câmpul vieții po-

porului român, când fibrele și corpurile amorțite par că vor să înceapă a pulsa mai repede și o tânără roșăță surzindă i se revarsă pe palidă-i față, — a mai rămânea, a mai întârzia, era cu neputință,

Noi pășim azi pe o cărare pe care alți fii mai favorizați ai fortunei, cu fericitate ne-au prevenit și simțim afund, cât ne-ar fi de critică starea, când orbiți de o presumpțiune neiertată, cugetul ne-ar fi a ne măsura puterile cu acei mult pățiiți și incununați atleți. Nu, că deviza pazei noastre este pacea, unirea minților și a inimilor, bunul înțeles între frații de un sânge și o limbă. Cu această formă de intențiune ne e cu neputință a deștepta, invidia, gelozia.

Credem că mai lat e câmpul cultivării românești, de cât să nu aple și cel mai târziu venit loc din destul spre a-și încerca puterile, fără de a strâmtora pe vechii coloni. Credem că și după noi, ca și după cei mai dinainte, încă

se va putea zice; secerișul e mult, dar lucrătorii puțini.

Așa și al nostru scop către care plecăm, și a noastră stea conducătoare ce nu va apune din ochii noștri, va fi formarea minții și a inimii în poporul român: îndatorire sfântă, ce o luăm bucuroși pe umerii noștri, intențiuni curate ca virtutea și adevărul, după care singure, nu după puterile noastre mici și restrânse, nici după așteptări nemăsurate lor, rugăm a fi judecați.

Pașii dintâi ca ai tuturor începătorilor a umbra, știm că nu ne vor fi destul de siguri, ci ne place a crede că mâna întinsă a fraților, nu ne va lăsa a cădea, cu atât mai puțin se va afla cine să se bucure de alunecarea noastră“.

— (Va urma) —

Citiți

„Gazeta Transilvaniei“

Dor de-acasă

de I. Bozdog

Continuare din pag. 1-a

o mușenie mistică îi face să le sape și mai adânc în inimi și să le acopere sub pleoapele încercănite de neodihnă și așteptare?

Mă apropiu sfios de un grup ce mi se pare că-și începe odihna. Ne-nțelegem din priviri, din mișcările repezi ale pleoapelor, iar traiul lor simt că este mai creștinesc ca orișicând, când aud cum își împart orice coajă în atâtea părți câtă sunt. Nicio plângere contra oamenilor și voinții lui Dumnezeu, căci adierea dragostei noastre frățești îi mângâie și întărește, numai lungimea așteptării îi neliniștește.

Așa, hoinărind cu dorul pe la vețele cu focul stins, am înțeles că a-

același necruțător sentiment i-a dictat și marelui mutilat din actualul războiu, sergentului Crețu Rusu dorința de a fi trimis în primele rânduri, căci „am pierdut familia — soția și 4 copii. — Am pierdut un braț în prima parte a campaniei. Chiar de ar fi să-l pierd și pe celalalt, doresc să lupt mai departe, numai și numai dreptatea să apară din nou pe cerul nostru drag de odinioară“.

De aceea am coborât și eu și noi toți la voi în aceste clipe de frământări sufletești, ca împreună îmbrățișați să așteptăm clipa deslegării științe.

Ea se apropie. Fiecare bătaie de tun, fiecare răpăit de mitralieră, fiecare trup îmbrăncit și fiecare mușcătură din țărână este o scurtare a dorului de-acasă.

Pentru cititorii noștri

In urma scumpirii hârtiei de tipar și a reglementării prețului de vânzare al ziarelor, suntem nevoiți să facem și noi unele schimbări în prețul de abonament.

Abonamentul anual al Gazetei Transilvaniei va fi dela 1 Aprilie 1942 lei 300.— pentru autorități și soc. 600.— pentru țărani 150.—

La aceste sume se mai adaugă timbrele prescrise de lege la eliberarea chitanței de plată.

Toate abonamentele plătite înainte de 1 Aprilie a. c. se consideră integral plătite cu prețul vechiu.

Reprezentatii teatrale în aer liber în vechile orașe germane.

Regiunea Baden se poate mândri cu cele mai multe reprezentatii în aer liber din toată Germania. În anul acesta regiunea vecină, Alsacia, va acorda o deosebită atenție acestui gen de reprezentatii teatrale, cu singura diferență că în timp ce în Baden reprezentatiile se desfășoară la țară, într'un cadru rustic, în Alsacia ele vor avea loc în vechile orașe cum sunt Strassburg, Kolmar, Schlettstadt și Mülhausen.

Piesele ce vor figura în program vor fi alese dintre lucrările unui concurs special instituit în acest scop. Ele vor evoca istoria și personalitățile regiunii Rinului superior. Reprezentatiile în aer liber din orașul saxon Ehrenfriederhof vor fi inaugurate la sfârșitul lunii Iunie și se vor bucura, ca și în trecut, de conducerea intendantului teatrului din Freiburg. (RDV)

Timpul și măsurarea lui

Pământul, după cum știm, face ocolul complet în jurul axei sale în 24 de ore; înseamnă, că în 24 de ore fiecare punct al ecuatorului face ocolul complet, sau 360 de grade.

După acest calcul fiecare punct al suprafeței terestre străbate un grad în 4 minute. Astfel, dacă între 2 puncte pe pământ distanța este de un grad în longitudine, atunci diferența între ele în timp, adică între orele lor, este de 4 minute și anume: în localitățile, situate spre răsărit orele vor fi înainte în comparație cu localitățile situate la apus de ele, fiindcă pământul se rotește în jurul axei sale în direcția dela apus spre răsărit. Prin urmare, punctele din răsărit se luminează de soare mai înainte decât cele din apus.

Astfel diferența în timp depinde de diferența în longitudine.

Este dela sine înțeles, că punctele situate pe același meridian, nu prezintă nicio diferență în timp, întrucât sunt odată luminate de razele solare și, depărtându-se odată de ele, totodată intră în zona întunecoasă.

De aceea, când avem la București de exemplu, amiază, atunci în același moment va fi amiază în toată lungimea liniei, trecută dela polul nord spre cel de sud prin București. Meridianul — este linia de amiază.

Spre exemplu, când la București avem ora 12, la Moscova este 12,30, la Sevastopol (Crimeea) 12,38, la Ircutsc (Siberia) 16,57, la Harbin (Manciuria) 18,26 și a. m. d.

În timpurile antice erau cunoscute numai ceasornice de soare, de nisip și apă. Este interesant să observăm, că cu toată dezvoltarea tehnice moderne, ceasornicele de nisip se întrebunțează și în timpurile noastre în stațiunile balneare și în unele gospodării pentru calculul ocupațiilor culinare.

Ceasornice de soare adeseori și a-

cuma înfrumusețează parcuri, ele pot fi văzute pe frontispiciile catedralelor catolice vechi.

Invenția primelor ceasornice cu arcuri aparține Saracinilor, cărora le erau cunoscute încă în secolul al XII-lea; în 1288, primul ceasornic a apărut pe turnul catedralei Westminster din Londra.

Ceasornicul de buzunar l-a inventat Petre Hem din Nürnberg în anul 1500. Ceasornicul cu pendulă a apărut mai târziu.

Totuși, cele mai bune ceasornice au fost acelea, care au avut mersul cronometric, inventate în anul 1723 de Iohan Harrison.

Cronometrul și în timpurile noastre are o aplicație foarte mare în navigația maritimă pentru aflarea locului geografic.

Cele mai bune ceasornice în timpurile noastre se fac în Elveția.

După cum vedem, din cele de mai sus, măsurarea timpului în decursul mai multor secole a ajuns la maximul perfecțiunii tehnice. Însă nu trebuie uitat, că cu ajutorul ceasornicului noi măsurăm numai timpul convențional, deși ne sprijinim în măsurarea acestui timp, luând în considerație fenomenele astronomice ca rotirea corpurilor cerești, precum și fenomenele naturii, ca schimbarea permanentă a anotimpurilor.

În realitate însă, concepțiunea timpului absolut trebuie trecută în domeniul filosofic, pentru măsurarea căruia noi nu avem instrumente de măsurare corespunzătoare.

Intuiția însăși ne spune, că timpul întrebunțat pentru o muncă intensă și productivă, trebuie măsurat cu altă măsură, fiindcă acest timp este mai „complet“, decât timpul petrecut în lenevie și fără niciun rost.

Lt.-col. inv. Iustin I. Stancovski.

Conferința d-lui Dr. Heinz Krause la Brașov

Domnul Dr. Heinz Krause, directorul secției agrare din Institutul German pentru Știință și unul din cei mai competenți cunoscători ai problemelor agricole din Germania, va vorbi Joi 18 Iunie orele 18, în sala festivă a Cămerii de Industrie și de Comerț despre: „Țăranul german“.

Conferința este organizată de secția agricolă a soc. „Astra“.

Conferențiarul este unul din bunii prieteni ai țării noastre, activând alături de d-l profesor Ernst Gammillscheg pentru intensificarea relațiilor culturale româno-germane.

Născut în anul 1902 în orașul Gera (Turingia) și-a făcut studiile la Universitatea din Viena, obținând titlul de doctor în științele agricole și în economia politică. Scurt timp după terminarea universității este numit în comisiunea oficială însărcinată cu reorganizarea agricolă în Germania de mijloc.

În anul 1931 face o călătorie de studii în Australia, cercetând posibilitățile producției agricole în acest continent. După doi ani continuă aceste cercetări în Noua Zelandă și în numeroase din insulele Oceanului Pacific. Rezultatele obținute au făcut obiectul a numeroase comunicări la universitățile din această regiune și la Institutul pentru relațiile în Pacific.

În anul 1935 studiază condițiunile economice din Japonia, la universitățile din Tokio și Kyoto, în China, la universitatea din Nanking și în insulele Filipine.

Studiile acestea, precum și impresiunile culese sunt consemnate în mai multe lucrări de reputație europeană.

Urmează o nouă călătorie de cercetări științifice, făcute în Anglia, Canada și Statele Unite.

În anul 1937 se dedică cercetării problemelor agrare din Germania, dând o serie de lucrări asupra bazelor economice, naturale și istorice, cu privire la structura agricolă a Germaniei.

Ține numeroase conferințe și colaborează la reorganizarea agriculturii pe baze noi.

În 1937 dă luminii tiparului sub auspiciile Institutului pentru economia mondială din Kiel, o mare lucrare despre „Desvoltarea și structura economiei din lumea nouă“ precum și o lucrare asupra agriculturii din Noua Zelandă.

D-sa este colaborator de frunte la numeroase publicațiuni agricole germane și membru în comitetul de conducere al Uniunii Internaționale pentru conferințele agricole.

Serviciul Sanitar al Municip. Brașov

Nr. 1853/1942 din 12 Iunie 1942.

Publicațiune

Cu începere din săptămâna aceasta se vor executa și în anul acesta vaccinările mixte antiscarlatinoase și antidifterice la copiii născuți în anul 1939.

Este vorba de aceleași vaccinări, care s'au făcut și în anii trecuți în orașul nostru, cu rezultat foarte bun și fără nicio urmare rea asupra copiilor vaccinați.

Avându-se în vedere, că aceste două boli mai bătute și în prezent în orașul și județul nostru, avându-se în vedere, că aceste vaccinări sunt de altcun legal obligatorii, mai departe că copiii nevaccinați nu pot fi înscriși în școală, se atrage atențiunea și pe această cale, că părinții sunt obligați să aducă pe toți copiii, născuți în anul 1939 la locul și în timpul indicat în itinerariul de mai jos, pentru a fi vaccinați. Aceasta cu atât mai mult, întrucât sustragerea dela vaccinări va fi sancționată.

Vaccinările se execută din partea d-lor medici de circumscripții versați în aceste operațiuni și numai cu ser bun și absolut inofensiv, observându-se cu strictețe toate măsurile de o asepție ireproșabilă.

Itinerariul:

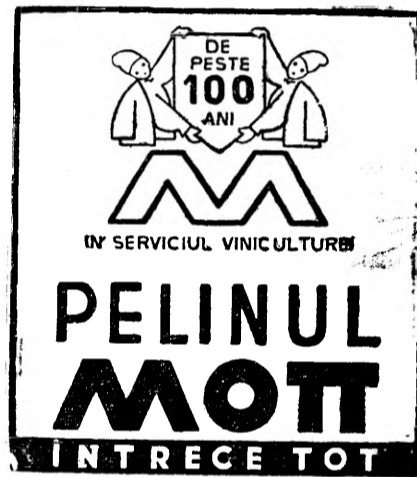
Circ I Dr. Vintilă Ion, medic de circ. vaccinează la Ambulatorul Policlinic din Str. Hirscher No. 1 în zilele de 15 Iunie, 6 Iulie și 20 Iulie 1942, fiecare dată dela orele 15—16. Pentru Cetate.

Circ. II. Dr. Neguș Gheorghe, medic de circ. vaccinează în Școala Evanghelică Maghiară, din Str. Chișinău No. 6 în zilele de 19 Iunie, 10 Iulie și 24 Iulie 1942, dela ora 15—16. Pentru Blumăna.

Circ. III. Dr. Lupu Z. Ion, medic de circ. vaccinează la Școala Primară din Str. Regentul Buzdugan în zilele de 19 Iunie, 9 Iulie și 23 Iulie 1942, fiecare dată dela orele 8—11. Pentru Blumăna și Brașov-vechiu.

Circ. IV. Dr. Stinghe Valeriu, medic de circ. vaccinează la Școala Primară No. 3 în Str. Lucaciu în zilele de 20 Iunie, 11 Iulie și 25 Iulie c., fiecare dată dela orele 8—10. Pentru Brașov-vechiu, iar pentru Stupini în zilele de 18 Iunie, 9 Iulie și 23 Iulie 1942, între orele 8—10 și pentru fabrica Bod în zilele de 19 Iunie, 10 Iulie și 24 Iulie 1942, în fiecare dată dela 8—9. Pentru Stupini în Dispensarul de acolo, iar pentru fabrica din Bod în localul școlăie.

Circ. V. Dr. Vintilă Ion, medic de

circ. (înlocuiește pe d-l Dr. Berariu) vaccinează în Școala Primară Ioan Popazu în zilele de 19 Iunie, 10 Iulie și 24 Iulie c., fiecare dată dela 8—10. Pentru Scheiu.

Circ. VI. Dr. Ulpiu Ștefan, medic primar al Municipiului (înlocuiește pe Dr. Dumitrescu) vaccinează în ziua de 25 Iunie, 16 Iulie și 30 Iulie 1942, fiecare dată dela orele 9—10. Pentru Noua, Dârste și Valea Timișului.

Medic Primar al Municipiului,
Dr. Ulpiu Ștefan.

Primăria Municipiului Brașov

No. 17523 și 15709/1942

Serv. Financiar
și Bir. Aprov.

Publicațiune

Incepând cu ziua de 15 Iunie 1942, și până la 30 Iunie 1942, se distribuie cota de zahăr 500 gr. sau 200 gr. pentru Evrei și 150 gr. ulei.

Distribuirea se face pe baza bonurilor din cartelele care se vor prezenta comercianților spre verificare, în conformitate cu dispozițiunile Primăriei Municipiului Brașov, Nr. 17523 și 15709/1942 date fiecărui comerciant, fiind obligat a le afișa.

Brașov, la 12 Iunie 1942.

Primar:
Dr. N. G. V. Gologan

Secretar General,
Dr. V. Voicu

Citiți

Gazeta Transilvaniei

Informațiuni

Examenul de bacalaureat teoretic

Dintre 120 candidați înscriși la examenul de bacalaureat teoretic au fost declarați bacalaureați următorii:

Cu media 8,70 Beu Oct., Florescu Gh.; 8,50 Pop Ileana; 8,40 Pană Aurel; 8,10 Botta Al., Roșca P. Alex.; 8,00 Balea Ilie, Ionescu Florin; 7,70 Badea C-tin, Cojocăreanu Jeana; 7,60 Sebeșiu Ov.; 7,50 Lungu A., Pleș Eufrosina, Proca Georgeta, Roșu Lucian, Tomil E., Vasilescu Gabriela; 7,40 Bușilă D., Halmaghlu A., Rusu N., Tonca I.; 7,30 Iordăchescu M.; 7,20 Lascu I.; 7,10 Bleahu M., Gologan Gh., Veștemean M.; 7,00 Barozzi A., Olariu V., Scurtu Lavinia, Tudoran H.; 6,90 Stroescu V.; 6,70 Ionescu Silvia, Tyercha I., Țoiu Constantin; 6,60 Comșa Cornelia, Cojocărescu C., Ion Eugenia, Mocanu Cornelia, Szekely Alexandru, Stanciu Mihail; 6,50 Gorun Elisabeta, Micudă Viorica; 6,40 Dragoș Victoria, Ionescu Elena, Manițiu Maria, Moldovan Gabriela, Motoașcă R.; 6,30 Drăghici Paraschiva, Munteanu Elena, Pușcariu Radu, Șerban Vasile, Șerbănescu Șt.; 6,20 Crișan Letiția, Căprioară N., Iacob L., Munteanu I.; 6,10 Berțeanu D., Carabela N., Cătană Grigore, Costin Aurel, Elefteriade Șt., Line Zoltan, Minculescu Ol. Elisabeta, Putinariu I.; 6,00 Bădițoiu A. Bărsan Toma, Calotescu Andrei, Casagrandă Alfonso, Chifu I., Constantinescu Corina, Crișan Zaharia, Dușu T., Mateescu N., Mănescu N., Moinea I., Negrea I., Ochea Luigi, Pop Ambroziu, Stănicel Nistor Nicolae.

Reuniunea Fem. Române din Brașov, „Liceul Industrial de fete”

Cu onoare invită membrele și prietenii acesteia la Adunarea Generală ce se va ține în ziua de 24 Iunie ora 10.30 în localul Liceului Str. Gh. Dima Nr. 4.

În cadrul acestei adunări se va face și serbarea de fine de an școlar, cu următorul program:

I.

1. Rugăciune
2. Cuvânt de deschidere
3. Alegerea a 2 verificatoare
4. Citirea raportului general
5. Citirea situației financiare
6. Raportul cenzorilor
7. Descărcarea comitetului
8. Eventuale propuneri.

II.

1. Declamație
2. Cor
3. Declamare
4. Două dansuri
5. Cuvânt de încheiere

Comitetul

Noul termen de viză a contractelor de închiriere

Se face cunoscut că Ministerul de Finanțe apreciind împrejurările grele prin care trec proprietarii de imobile și ținând seama că multe din contractele de închiriere nu au putut fi vizate din cauză de forță majoră, prelungeste vizarea acestor contracte — fără amendă, — până la 30 Iunie 1942.

Potrivit acestei dispozițiuni de scutire se va percepe impozitul proporțional — fără amendă — la toate contractele de închiriere de imobile, indiferent dacă termenul locațiunii a început la data de 23 Aprilie sau la o dată anterioară.

Se aduc la cunoștința celor interesați și organelor în drept dispozițiunile de mai sus.

Completare

La articolul „Originea lui Zaharia Carcalachi” apărut în N-rul 45, pg. 3. al. 7. rândul penultim d-l A. A. Mureșianu roagă să se facă următoarea îndreptare: „testamentul din 7 Noemvrie 1790 al Ilincăi Ciurcu mama Mariei Carcalachi”

Cronica Războiului

Ce ar deveni Europa în cazul unei victorii anglo-bolșevice?

Nenorocirea care s'ar abate asupra Europei în cazul unei victorii anglo-bolșevice nu este o propagandă demagogică pentru menținerea frontului actual — diplomatic și războinic — ci este o realitate.

Și această realitate confirmă prevederile țărilor angajate în lupta dela Răsărit.

Oricum, până acum se putea spune de unii — și s'a spus destul — că Rusia nu vrea răul nimănui — cu atât mai mult Anglia —, ci din contră fericirea popoarelor vecine.

Astăzi însă faptele vin să confirme adevărul. Nu mai este o simplă ipoteză îmbrăcată în incertitudine, ci o situație precisă care ne privește direct și pe noi.

Desvăluirea adevărului ne îndârjește în lupta pe care trebuie s'o ducem până la capăt; pentru că, dacă acum, când hidra bolșevică se sbate în cleștele trupelor române și germane și dacă acum, când imperiul britanic scârțâie din toate încheieturile, popoarele europene sunt amenințate, ce s'ar întâmpla oare în cazul unei victorii anglo-bolșevice?

Răspunsul îl găsim în următoarea telegramă transmisă de agenția „Rador”, dela corespondentul său din Aukara: După primele informații, care s'au aflat din cercurile diplomatice de aici despre negocierile lui Molotov la Londra și Washington, parafarea tratatului, anunțat la 11 Iunie, s'ar fi făcut încă dela 22 Mai, deci la o zi după sosirea lui Molotov la Londra.

Zilele următoare, până la 26 Mai, când s'a semnat tratatul, le-au folosit pentru negocieri asupra următoarelor două puncte:

1. Cererea Moscovei de a se introduce în textul tratatului obligația pentru britanici de a deschide imediat un al doilea front, și

2. Redactarea unui protocol adițional secret la art. 5 din tratat. Moscova nu s'a mulțumit cu renunțarea solemnă la orice sporiri teritoriale decât cu condiția ca într-o convenție secretă concomitentă să se recunoască drept statul quo teritorial, teritoriul care se afla sub stăpânirea Uniunii Sovietice la 22 Iunie 1941.

Problema de căpetenie care se discută este: ce concesii s'au făcut Rusiei într-o a doua convenție secretă, despre cuprinsul căreia nu există până acum nicio indicație, drept compensație pentru renunțarea la celelalte aspirații teritoriale ale sale și pentru renunțarea la pretenția ca al doilea front să figureze în tratatul principal.

Pentru noi este deci evidentă nenorocirea în cazul unei victorii anglo-bolșevice: să se recunoască drept statul quo teritorial, teritoriul care se afla sub stăpânirea Sovietelor, la 22 Iunie 1941. Adică răpirea din nou a Basarabiei și

Bucovinei de Nord și pe lângă aceasta permanenta amenințare bolșevică asupra întregului pământ românesc.

S'ar putea spune că anexarea celor două provincii românești n'a fost recunoscută de Anglia și ca atare se consideră *statu quo* numai teritoriile deja recunoscute de Anglia. Dar atunci pentru ce nu s'a specificat în tratatul încheiat? Să credem în sinceritate?! Istoria nu se uită niciodată.

Și chiar dacă ar fi un angajament formal din partea Rusiei, pe noi nu ne mai impresionează. Înainte de agresiunea din anul 1940 exista un asemenea angajament, pentru ca să nu pomenim decât de acte recente. Dar să ne ducem cu gândul în urmă, să răscolim în fundul istoriei noastre plină de amărăciuni și vom da de urma ingraturității rusești.

Noi n'am uitat de „răsplata” ce am avut în urma sacrificiilor armatei noastre, când în 1878 ni s'a răpit și partea din Basarabia restituită României la 1856. Nu am uitat nici trădarea din trecutul războiului mondial când aliați fiind am avut de luptat cu bandele bolșevice pe care cu greu le-am putut alunga din țară. Și nu am uitat nici strădaniile guvernelor românești pentru a ajunge la o înțelegere echitabilă și la înlăturarea oricărei propagande bolșevice în țara noastră.

Atitudinea rusească de altfel a fost aceeași față de toți vecinii, ea constituind o regulă permanentă de amenințare și nerespectare a angajamentelor luate.

Un fapt însă de o importanță deosebită este neaderarea d-lui Roosevelt la pactul despre care ne ocupăm și această neaderare se bazează pe faptul că — deși d-l Eden a desmințit — pactul conține o serie de clauze secrete privitoare la anumite teritorii europene după care: o parte din Finlanda, toate țările baltice, jumătate din fosta Polonie și teritoriul țării noastre de răsărit, ar fi încorporate de U. R. S. S.

Corespondentul din Berlin al ziarului „Universul”, care comentează faptul, adaugă: „Este însă clar că bolșevicii nu se vor mulțumi nici cu aceasta, în cazul când vor învinge și vor căuta prin diferite metode să ocupe toate teritoriile vecine, inclusiv Dardanelele, delta Dunării și statele slave din Balcani”. Refuzul d-lui Roosevelt de a adera la pact va crea serioase dificultăți politice de războiu engleze. Se va vedea însă dacă neaderarea d-sale nu este tot de ordin „diplomatic”. Se știe că în America sunt 5 milioane Polonezi care vor reacționa chiar acum în preajma alegerii pentru Congres, în care polonezii sunt reprezentați prin 8 deputați. Activitatea pe care o vor desfășura Polonezii din America va fi tot ca cea desfășurată până acum: împotriva tratatului anglo-bolșevic.

Îngrijorare și confuzie la Londra

În cercurile franceze încheierea tratatului este considerată ca o presiune a Sovietelor, în fața căreia s'a cedat. Acest fapt este semnul îngrijorării și confuziei care domnește la Londra.

Alianța anglo-sovietică va crea o situație din ce în ce mai critică pentru Anglia.

Clauzele din tratat tind să așeze întreaga Europă sub tutela unui condominium anglo-bolșevic ceea ce este egal cu „hegemonia bolșevică”. În cazul unei victorii sovietice Anglia nu ar putea stăvili pofta Moscovei care n'ar ține cont de convențiile și tratatele semnate.

de **Mardare Mateescu**

Pentru noi însă ceea ce este cert, este faptul că tratatul nu schimbă raportul de forțe angajate în războiu și ca atare nu folosește celor două țări semnatare.

Situația pe fronturile de luptă

Întreaga atenție a cercurilor militare este îndreptată asupra luptelor dela Sevastopol. Toate forțele celor două armate, române și germane, acționează din plin. Asediul cetății — cea mai întărită fortăreață din lume — a dat până acum următoarele rezultate: străpungerea și cucerirea centurei exterioare fortificate; iar o parte din linia a doua fortificată a căzut. Numărul cazematelor betonate și de pământ se ridică la 645. În zonele dinainte fixate au fost îndepărtate 20.000 de mine înlesnindu-se astfel atacurile infanteriei. În ultimele zile au fost capturate: 41 de tunuri, 12 tancuri, peste 400 aruncătoare de grenade și 3.600 prizonieri.

Aviația, artileria grea, bombardează metodic tot ce înseamnă instalație militară la Sevastopol; iar în zona fortificată asediul infanteriei este în plină desfășurare.

La Charkow ofensiva germană este în plină desfășurare. Un cap de pod de pe partea stângă a Donețului a fost cucerit, iar în partea orientală a aceluiași râu un grup de forțe inamice a rămas încercuit și e pe punctul să fie nimicit.

În sectorul de Nord al frontului ofensivele locale germane continuă cu succes, iar în regiunea Volkov, atacurile inamice au fost respinse.

În Africa de Nord a fost cucerit de către trupele blindate germane și italiene fortul Bir-Hacheim, pilonul principal al rezistenței britanice dela Sud. O bătălie este angajată în regiunea Akroma-El Adem. Prima localitate este situată la 30 km. Vest de Tobruk, iar cea de a doua în Sud, la aceeași distanță. În apropiere de portul Tobruk, avioanele germane au avariat trei vase de comerț britanice, iar în Marea Neagră, lângă portul Sevastopol, vedete rapide italiene au atacat un convoiu sovietic scufundând un vas de comerț.

În Extremul Orient, operațiunile japoneze continuă în insulele Aleutine din Nordul Pacificului. S'au debarcat forțe în insula Attu, din grupul insulelor Andreanov, iar vase de războiu japoneze și-au făcut apariția în portul Kibka, din grupul insulelor Șoarecilor. În China înaintarea continuă.

Citiți cel mai vechiu ziar Gazeta Transilvaniei!

Redactor responsabil
ION BOZDOG